

РЕШЕНИЕ

№ 698

гр. Пазарджик, 20.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, VI ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на тридесети май през две хиляди двадесет и трета година
в следния състав:

Председател: Николинка Н. П.а

при участието на секретаря Десислава Буюклиева
като разгледа докладваното от Николинка Н. П.а Гражданско дело №
20215220103237 по описа за 2021 година

Предявените искове са с правно основание чл. 200 КТ и чл. 84 ал.3 ЗЗД . В
исковата си молба против „М „ ЕООД ЕК * , със седалище и адрес на управление : гр.
Пазарджик, ул. „Г* , представлявано от управителя Л. М. И. , ищцата П. Н. П. ЕГН
*****, от гр. Пазарджик, ул. „К* , представлявана от адв. И. Н. Ц. от АК- Пазарджик ,
със съдебен адрес : гр. Пазарджик , ул. „Х*, чрез адвокат И. Ц. твърди , че работела в
ответното дружество на длъжността „пакетировач“ в Цех „Боя" съгласно трудов договор №
34/14.11.2016 г. Твърди се, че на 06.08.2021 г. тя била изпратена да изпълнява друга трудова
функция в производствения цех на фирмата в с. О да събира и подрежда готови блистери. За
този вид дейност тя не е била инструктирана за безопасни условия на труд. Около 13,00 ч.
колежката ѝ К я помолила за помощ при измий.ето на подгривашката вана. След това ищцата
се върнала отново при касата с готовите блистери. За да седне на столче и да продължи да
работи, тя се хванала за движеща се част на машината, но не забелязала, че така ръката ѝ
попада в обхвата на движещата се част от машината, която притиснала ръката ѝ. Тя успяла
да издърпа обратно ръката си, но след като вече ѝ били причинени телесни увреждания.
Съгласно епикриза от 09.08.2021 г. тя получила конквасация (смачкване) на II и III пръст на
дясната ръка, частична лезия с дефект на сухожилията на II и III пръст, нараняване на
ноктните ложи на II и III пръст, фрактура на върха на дисталната фаланга на III пръст на
дясната ръка. Под местна упойка ѝ била направена операция за ревизиране на раните и
зашИ.е на лезията на сухожилията на II и III пръст на дясната ръка, почистване на
ноктните ложета на II и III пръст и зашИ.е на ногътния матрикс. Твърди се , че към
момента на подаване на исковата молба ищцата ползва болнични. Твърди се, че
увреждането е причинило на ищцата болки, страдания, затруднения и дискомфорт. Болките
продължавали вече повече от месец и към настоящия момент както при допир, така и в
покой. Увреждането ѝ пречи да свива пръстите си и води до невъзможност с наранената
ръка да хваща предмети. Ищцата има семейство с две деца и вследствие на злополуката не
може да изпълнява нормално майчинските си и домакински дейности. Освен това
нараняването и хирургичните манипулации довели и до козметични проблеми. Твърди се,
че злополуката е призната за трудова по съответния ред с разпореждане № 51 от 23.08.2021

г. на НОИ - ТП - Пазарджик. Болките, страданията, затрудненията в ежедневието и дискомфорта представлявали неимуществени вреди за ищцата, за обезщетяването на които тя счита, че сумата 15 000,00 лв. би била справедлива. Моли се съдът да постанови решение, с което да осъди ответното дружество „М“ ЕООД - Пазарджик да заплати на ищцата П. Н. П. сумата 15 000,00 лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди от трудова злополука, ведно със законната лихва върху тази сума от датата на увреждането 06.08.2021 г. до окончателното изплащане на обезщетението. Претендират се разноски. Сочат се доказателства. Правят се доказателствени искания.

В срока по чл. 131 от ГПК е постъпил писмен отговор от ответното дружество, в който не се оспорва, че ищцата и ответното дружество са били в трудови правоотношения към датата на инцидента 06.08.2021 г., съгласно трудов договор №34/04.11.2016 г., тъй като тя е работела на длъжност „пакетировач“, с място на работа „цех за боя“. С подадено Заявление от ищцата на основание чл. 163, ал. 1 от КТ е ползвала отпуск за отглеждане на дете считано от 02.06.2018 г. до 03.03.2019 г. Ищцата е ползвала дълъг отпуск, като считано от 01.05.2021 г. тя се е върнала на работа. Длъжността ѝ не е била променяна. Не е подписвала нова длъжностна характеристика, с която да са и били вменени нови задължения. Т.е. не ѝ е било променяно работното място и основните ѝ задължения, така както твърди ищцата и не представя доказателства в тази насока. Твърди се, че дружеството ответник е осигурил здравословни и безопасни условия на труд съгласно изискванията на КТ и ЗЗБУТ. Сключил е договор за обслужване от СТМ. Извършил е задължителните периодични измервания на факторите на работната среда. Изготвена е оценка на риска по работните места. С нарочна заповед са определени видовете инструктажи, които се провеждат на работещите в дружеството, както и лицата които ги провеждат и през които инструктажи ищцата била преминала. В деня на инцидента, ищцата работела на една и съща машина, която се обслужва от двама работника, единият е „оператор“, а другият е „пакетировач“ – с различни задължения. Задълженията на ищцата били описани в длъжностната ѝ характеристика, а именно след като крайният продукт се излива от канала на машината и събира в кутия, поставена на пода, зад машината, тя трябва да вземе пълната кутия, да я премести и постави на друго място в помещението, след това да подреди готовите блистери по пет броя в стек и да ги сложи в друга кутия (пластмасова касета), т.е. стоенето/седенето на работниците, а в частност на „пакетировача“ зад машината не се допуска, както и да събира готовите изделия непосредствено от машината. Но точно това е правила ищцата. Тя не е спазвала технологичните изисквания и инструкцията за безопасна работа с машината, както и вменените и задължения по длъжностна характеристика. Твърди се, че работодателя е сключил Групова застраховка „Задължителна трудова злополука“. Полица №0111200047003406 от дата 08.10.2020г. със Застрахователна компания „Дженерали застраховане“ АД, гр. София, като в приложеният към нея списък под № 39 е записано името на ищцата. Твърди се, че след възникване на инцидента работодателя е организирал разследването му и в законоустановеният срок от седем работни дни е депозирал необходимите документи в ТП на НОИ Пазарджик с вх. № 5101-12-40 от дата 13.08.2021 г. Ищцата също е депозирала декларация в ТП на НОИ с вх. №5101-12-42 от дата 16.08.2021 г., като ТП на НОИ - Пазарджик е издал Разпореждане № 51/23.08.2021 г., с което признава злополуката за трудова по чл. 55, ал. 1 от КСО. Сочи се, че в исковата си молба ищцата не оспорва и дори признава, че не е спазила изискванията за безопасна работа, както не е спазила и технологичният процес при работа с които е била запозната. Твърди се, че причината за възникване на инцидента е поведението на ищцата. Твърди се, че е налице допусната от нея груба небрежност при изпълнение на трудовите ѝ задължения, тя е допринесла за трудовата злополука при която се е самонаранила.

Поддържа се, че в настоящият случай пострадалата/ищца е поставила столче зад машината в близост до пластмасовата каса в която са се изливали готовите изделия, с цел да и е по-удобно за да подрежда готовите изделия в стек от по пет броя. Тя си е спестила

пренасяне на пълната каса с готови изделия в страни от машината, на друго място в помещението. За да седне на столчето тя се е хвана за страничната гредка от конструкцията на машината. Поставила е пръстите си на дясната ръка в обсега на движещата се вътрешна метална гредка, която при извършване на възвратно-постъпателни движения е захванала връхчетата на втория и третия пръсти на дясната ръка. Ищцата е усетила зашипване и веднага е издърпала ръката си. При работата си е носела лични предпазни средства латексови ръкавици. Твърди се, че на ищцата са проведени всички видове нормативно изискуеми инструктажи за безопасност на труда разписани в Наредба №РД-07-2 от 16.12.2009 г. за условията и реда за провеждането на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, проведен начален и периодичен инструктаж и ѝ е издадена служебна бележка. В помещението в което е разположена машина от страни до самата машина са залепени утвърдените инструкции за безопасна работа, както и извлечение от паспорта на машината за безопасна работа с нея.

Оспорват се и твърденията за претърпените болки и страдания. Съгласно чл. 56, ал. 1, т. 5 и чл. чл. 67, 68 и 69 от Наредбата за медицинската експертиза на трудоспособността ТЕЛК е медицинският орган, който е компетентен да се произнесе по административен ред относно причинната връзка между влошаването на състоянието на ищцата и увреждането от трудова злополука. Липсата на токова решение/или не представянето му по делото компрометира твърдението на ищцата за наличието на влошаване на здравето, което да е във връзка с началното увреждане и обуславя отхвърлянето на иска с правно основание чл.200, ал.1 КТ. Поддържа се , че приложимата съдебна практика на ВКС при определяне на обезщетения за неимуществени вреди следва да се вземат предвид всички обстоятелства, които обуславят тези вреди. Размерът на обезщетението следва да се определи от съда по справедливост, като се извърши преценка на обективно и конкретно съществуващи обстоятелства. Както и да бъдат приспаднати получените от застрахователна компания обезщетение и остатъкът да се намали с процента на признатото самопричиняване в резултата на самонадеяното и безотговорно поведение на ищцата. Като доказателства в тази насока с исковата си молба ищцата не е представила и не е поискала да бъдат събирани такива. Моли се съдът да постанови решение, с което да отхвърли така предявеният от ищцата иск, като неоснователен и недоказан. Претендират се разноски. Сочат се доказателства. Правят се доказателствени искания.

Съдът като съобрази доводите на страните и събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно разпоредбата на чл.235 от ГПК, приема за установено следното от фактическа страна:

Не се спори между страните, а същото се установява и от всички представени по делото писмени доказателства, че ищцата е работила по трудово правоотношение въз основа на сключен трудов договор № 34/ 04.11.2016 г. в ответната търговска фирма на длъжност „ пакетирувач“ с място на изпълнение на служебните задължения – Цех Боя. Представена е и длъжностна характеристика за тази длъжност , подписана от ищцата , според която в трудовите ѝ функции се включва да работи с хоризонтална пакетираща машина МЕТ- 2, , която изисква зареждането на дозатори със суровини, които се придвижват към формуван блистер и се залепват посредством две алуминиеви плочи. Основното задължение на ищцата според тази длъжностна характеристика е да зарежда машината чрез поставяне на бутилки с разтвор. / л. 27 /

Не се оспорва също така , че с Разпореждане № 51/ 23.08.2021 г. , на длъжностното лице от ТП на НОИ на основание чл. 60 ал.1 КСО декларираната от работодателя

злополука вх. № 5101-12-40 / 13.08.2021 г. станала с ищцата П. Н. П. се приема за трудова злополука по чл. 55 ал.1 КСО, тъй като е станала през работно време и по повод на извършваната работа. Отражено е в разпореждането, че на 06.08.2021 г. ищцата е помагала на своя колежка, след което отива зад машината да събере падналите блистери с боя в каса, като за целта искала да седне на малко столче до машината и се хванала за нейната странична метална греда. Усетила прищипване на пръстите и веднага изместила ръката си. Получила травма на няколко флексорни мускула и сухожилия на ниво китка и длан – съгласно издаден на лицето болничен лист № E20211668632 за отпуск по болест от 06.08.2021 г. до 07.09.2021 г. включително.

Работодателят е съставил протокол на 10.08.2021 г. на комисия за резултати от извършено разследване на инцидента с ищцата П. П., като заключението е за допуснати от ищцата нарушения на технологични указания – събирала е готовите изделия непосредствено от касата, в която са падали, вместо да изчака готовите изделия да паднат в касата и тогава да премести касата на безопасно разстояние. Посочено е, че работниците нямат право при работеща машина да се опират, държат или извършват ремонтни дейности. Снети са и писмени обяснения от колежката на ищцата К.а П К, която също е била на мястото на инцидента.

От представената по делото медицинска документация – Епикриза, издадена от МБАЛ гр. Пазарджик за болнично лечение на ищцата от 06.08.2021 г. до 09.08.2021 г., два броя болнични листове за ползван отпуск по болест от 06.09.2021 г. до 07.10.2021 г. включително, медицинска документация от лечението на ищцата в МБАЛ гр. Пазарджик, съдебно-медицинско удостоверение, издадено от съдебен лекар д-р Пеев на 25.11.2021 г. и

ЕР на ТЕЛК от 26.04.2022 г. и преди всичко от заключението на допуснатата първоначална съдебно-медицинска експертиза, което съдът кредитира изцяло като компетентно изготвено – се установява, че при инцидента ищцата е получила смачкване на меките тъкани на втори и трети пръст на дясната ръка в областта на втора и трета фаланга, с частична лезия на флексорните сухожилия, с върхови счупвания на дисталните фаланги, с травматични изтръгвания на ноктите и нараняване на нокътните ложета. Вещото лице д-р П. дава заключение, че тези травми представляват трайно затруднение на движението на десния горен крайник по смисъла на чл. 129 НК / средна телесна повреда /. Ищцата е била приета и оперирана още в деня на травмата, като операцията протекла под локална анестезия. Извършена била първична хирургична обработка на раните, възстановяване на флексорните сухожилия, хирургичен шев на нокътния матрикс на пръстите и хирургичен шев на мекотъканните наранявания. Поставена е била имобилизация на двата пръста, изписани са болкоуспокояващи и АБ. След две седмици били снети шевовете, а след 30 дни и имобилизацията и започнала рехабилитация след напълно възстановяване на мекотъканните травми. Двата пръста били възстановени напълно и пострадалата е с възстановена трудоспособност. В момента на представянето на заключението / 13.12.2021 г. ВЛ е констатирало, че ищцата провежда невротропична терапия и се очаква тръпненето в областта на двата пръста да отзвучи до 6 месеца. От 06.08.2021 г. до 07.12.2021 г. ищцата е

била временно нетрудоспособна поради трудовата злополука / 4 месеца /. Вещото лице е категорично, че телесните увреждания на ръката на ищцата са в причинно- следствена връзка с претърпени от нея инцидент. Категорично е също така , че няма козметични проблеми , настъпили вследствие на извършените хирургични манипулации. По време на инцидента е била най-интензивната болка , която е претърпяла ищцата. Чувствала е болка и около инвазивните мероприятия, но постепенно тя се е редуцирала под въздействие на изписаните обезболяващи и обездвижването на фрактурите. В момента и в бъдеще не се очаква да страда от постоянен болков синдром. Не се очакват трайни последици за здравословното ѝ състояние.

От представеното ЕР на ТЕЛК от 26.04.2022 г. се установява, че за претърпените от ищцата травматични увреждания, на същата е призната намалена работоспособност 50 % за срок от една година до 01.04.2023 г.

Както вещото лице д-р Д. П. при изготвянето на първоначалната експертиза , така и в.л. д-р Д. Д. при допълнителната СМЕ са категорични ,че от представената медицинска документация касаеща заболяване на шийния отдел на гръбначния стълб на ищцата, констатирано в началото на м. декември 2021 г. и прилежащите нервни сплитове – нямат връзка и не са последица от процесната травма. Според ВЛ Д. в ЕР на ТЕЛК изобщо не се коментира съпътстващо неврологична заболяване на шийния отдел на гръбначния стълб , което представлява общо заболяване. Така неврологичното заболяване няма връзка с претърпяната трудова злополука.

От заключението на допуснатата по делото съдебно- икономическа експертиза , се установява, че БТВ за месеца предшестваш злополуката на ищцата / м. юли 2021 г. / за определения на обезщетение следва да бъде в размер на 665,60 лв.

Съгласно представените по делото : договор за групова застраховка , искане за заплащане на застрахователна премия и писмена кореспонденция по този повод, и преди всичко от представеното по делото удостоверение № 310006199/ 30.06.2022 г. / л. 245 / се установява , че във връзка с претърпяната от ищцата трудова злополука от застрахователя, сключил застраховка с работодателя, е изплатена на ищцата на 15.04.2022 г. сумата в размер на 325,00 лв.

Във връзка с поддържаните от ответника възражения за допуснатото от ищцата съпричиняване под формата на груба небрежност , са събрани писмени доказателства , касаещи редовно провеждане инструктажи за спазване на техническите и технологичните правила и правилата за безопасност, като съдът изключва от доказателствения материал по делото представените като писмени доказателства копия от книга за инструктаж на работниците и служителите по отношение на извършен на 30.06.2021 г. извънреден инструктаж за 2021 г., тъй като след направено оспорване и изслушване на СГЕ , се установява, че подписът под № 45 срещу името на ищцата П. П. - - не е положен от нея. Независимо от това обаче , съдът взема предвид, че са налице безспорни доказателства за провеждан през предходни период такъв инструктаж видно от представените към трудовото досие на ищцата , служебна бележка , декларация / л.29-30/ , заповед № 3/ 15.03.2016 г. / л.

49 / , инструкция за работа с пакетираща машина и правила за безопасност / л.55- 59 / , като не се твърди и не се установява , пакетиращата машина до която е било работното място на ищцата да е била повредена , а в тази връзка са и представените по делото сертификати за извършен контрол. / л.59-70 /. Не са налице писмени доказателства за проведен инструктаж на ищцата след връщането ѝ от продължителен отпуск за отглеждане на малко дете – през м. май 2021 г.

За изясняване на спора от фактическа страна са разпитани свидетели посочени от ищцовата и от ответната страна. Първата категория – св. З – съпруг на ищцата и св. П. – сестра на ищцата установяват , че работата ѝ била ръчна – да опакова боята за яйца в кутийки. Двамата свидетели поддържат, че около месец преди злополуката, ищцата била преместена да работи на машина за опаковка на боя. Болките ѝ след травмата били доста, около месец и половина след това не можела да се обслужва сама , както и да се грижи за двете им малки деца. Затруднявала се при хранене, обличане, къпане. Св. З твърди, че след инцидента отишъл да вземе съпругата си с автомобил и тя била в шок от преживянето. После имала моменти, когато стояла в къщи и плачела, но за тези свои притеснения не била лекувана от специалист , а само от личния си лекар. Свидетелката П. изяснява , че интензивните болки на сестра ѝ след инцидента траели около два месеца. Затова се наложило тя да ѝ помага в грижите за децата, особено за малкото , което било на 4 години. С течение на времето болките отшумели , но останало изтръпване в наранената ръка. Ищцата имала козметичен дефект на нокътната плочка, тъй като останала неравност по нея.

Свидетелите посочени от ответника – св. К.а К – колежката работеща на същото работно място и С Б - организатор производство в ответното дружество, установяват , че инцидентът се случил в края на работния ден. Ищцата изпищяла и се хванала за ръката и двете със св. К отишли да промият ръката с вода на мивката. После я превързали. Ищцата не пожелала да се обалят на прекия им ръководител , а на нейния съпруг , който по-късно я откарал в болницата. Инструкции за безопасност имало закачени на самата машина ,а св. К поддържа , че на двете им бил извършен инструктаж „да не пипат по машината“. Инструктажът бил извършен от друга работничка, която работела на длъжност „оператор на машина „ и тя като стар работник ги инструктирала. Ищцата не била работила никога на тази машина преди да се върне от майчинството през м. май на 2021 г. Машината била доставена от Т без защитна част, а след инцидента , такава защита била поставена. Работата на ищцата била не да работи на машината , а да пакетира готовите блистери. В седяща поза било по-удобно да се работи , защото касетките били на ниско – на земята. Ищцата изобщо не трябвало да се хваща за машината , тя трябвало да вземе касетата от машината, даже и това не- защото операторът избутва касетата и залага друга. Св. Б поддържа , че на ищцата бил направен първоначален , периодичен и извънреден инструктаж от специално лице-инженер –конструктор. Свидетелят Х С , поддържа , че работи като инженер – конструктор. Твърди , че не присъствал на инцидента , но след това го гледал на видеозапис. Видял , че ищцата опитвайки се да седне пред машината се опитала да се хване за една от страничните греди и така на практика навлязла в габаритите на тази машина. След това си

дръпнала ръката и станало ясно , че е налице инцидент. Ищцата започнала работа на тази машина след като оператора на тази машина – друга работничка – излязла в майчинство. Ищцата била обучена да работи от предишната работничка. Основно правило за безопасност, е да не се навлиза в габаритите на машината, там където има движещи се части. След инцидента , била направена преграда на машината , но тази преграда била направена отделно , защото не се включвала в комплектовката на машината. Инцидента се случил за секунди и дори не предизвикал спиране на машината. Накрая на машината е имало столче , което не трябвало да бъде там. Св. С установява, че стола не трябвало да стои пред машината ,а служел за сядане на работничката, след като касата се изведе от зоната на машината . Св. А. Г. твърди, че трудовите задължения на ищцата не били променени и , че последната била запозната срещу подпис с длъжностната си характеристика.

При така установената въз основа на събраните по делото доказателства, фактическа обстановка, районният съд приема следното от правна страна.

Предявени са обективно съединени искове с правно основание чл.200 от КТ за неимуществени вреди в резултат на трудова злополука, ведно с иск за присъждане на лихва за забава за вредите от непозволено увреждане. Отговорността на предприятието-работодател по чл.200 КТ е отговорност за причинени на работника вреди и намира основанията в общия принцип- "никой да не вреди другиму", а ако вреди, да обезщети всички вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Освен това тази отговорност е безвиновна, защото предприятието отговаря независимо от това дали негов орган или друг негов работник или служител има вина за настъпването на вредите.

Безспорно по настоящото дело се установява, че към момента на увреждането на нейното здраве при претърпяната злополука, ищцата се е намирала в трудово-правна връзка с ответната търговска фирма . Въз основа на представените по делото писмени доказателства – Протокол за резултатите от извършеното разследване на злополука и разпореждане на съответното длъжностно лице от ТП на НОИ гр. Пазарджик, както и събраната медицинска документация подробно анализирана и в заключенията на двете съдебно- медицински експертизи ,съдът приема за безспорно установено, че на 06.08.2021 г. ищцата е пострадала по време на действащо между нея и ответника трудово правоотношение. Установено е по надлежни ред , с нарочен акт, че претърпяната от ищцата злополука има характера на трудова такава , по смисъла на чл. 55 ал.1 КСО – касае се за внезапно увреждане на здравето по време и при извършване на работата при ответника – работодател. Стигнало се е до временно увреждане на здравето на работничката , като същата е претърпяла смачкване на меките тъкани на втори и трети пръст на дясната ръка в областта на втора и трета фаланга, с частична лезия на флексорните сухожилия, с върхови счупвания на дисталните фаланги, с травматични изтръгвания на ноктите и нараняване на нокътните ложета. Вещото лице д-р П. дава заключение , че тези травми представляват трайно затруднение на движението на десния горен крайник по смисъла на чл. 129 НК / средна телесна повреда /.В резултат на увредата временно е била намалена работоспособността на ищцата, която е ползвала отпуск по болест от четири месеца. Поради

това съдът приема, че е осъществен фактическия състав на чл.200 от КТ и следва да се ангажира имуществената отговорност на ответника да възмезди понесени от негов работник неимуществени вреди.

Основен конститутивен признак на трудовата злополука това е наличието на причинна връзка между увреждането и неблагоприятния резултат / в случая неработоспособността /.Този обективен елемент включва твърдения за положителни факти, от които ищецът има правно очакване за положителни правни последици за себе си, поради което носи тежестта да ги докаже арг. [чл. 154, ал.1 от ГПК](#).

След анализ на събраните по делото доказателства и преди всичко на компетентно изготвено заключение на експерта д-р П. , съдът приема , че е налице пряка причинно-следствена връзка между претърпяната трудова злополука и описаните по-горе травми на ръката на ищцата. Експертите от двете съдебно- медицински заключения, обаче са категорични , че липсва такава връзка между злополуката и неврологичното заболяване на ищцата , поради което и съдът намира , че това заболяване не е част от фактическия състав за определяне размера на обезвредата.

Съгласно чл.52 ЗЗД , обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. По справедливост се определя и естеството и характерът на страданията, които подлежат на обезщетяване , като не всяко неприятно усещане и чувство и не всяка душевна депресия дават основание за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди , а само тези , които справедливостта изисква да бъдат възмездени.

В случая нагледно описание на положението, състоянието и преживяванията на ищцата в момента на злополуката, както и през периода на възстановяването ѝ, преживения шок, болка от травмата, притеснения във връзка със самото увреждане и във връзка с осъществяване на ежедневните функции на ищцата в семейството ѝ и като грижа за децата ѝ - се съдържат в показанията на разпитаните като свидетели нейни близки. Тези свидетели макар да са дали показания като лица, които биха могли да бъдат заинтересовани от изхода на спора , но те са преки очевидци и показанията им не се опровергават от други доказателства събрани в настоящото производство. Поради което съдът ги кредитира изцяло. Затова при определяне на размера на обезщетението за претърпените морални вреди, съдът отчита, че травмата безспорно е оказала влияние на самочувствието и начина на общуване на ищцата с околните в един продължителен период от време. Съдът взема предвид, че ищцата е в активна възраст, но поради получените травми е била принудена да ползва помощ и да е зависима от близките си дори за най- елементарни нужди. Макар и обезщетението по справедливост да се определя за всеки конкретен случай съобразно фактите и обстоятелствата по делото, настоящият съдебен състав съобрази и съдебна практика относно размера на обезщетенията, присъждани в подобни случаи от съдилищата в страната и от ВКС .В този смисъл настоящият съдебен състав е длъжен да отбележи, че съдебните актове като част от установената съдебна практика са само сравнителен ориентир, а не коректив, какъвто са фактите и обстоятелствата по конкретния казус и вътрешното убеждение на съда. Предвид всичко изложено и съобразно общественото-

икономическите условия към момента на настъпване на трудовата злополука 06.08.2021 г. и като има предвид посочените по –горе обстоятелства и във връзка с разпоредбата на чл.52 ЗЗД съдът счита , че за репарирането на доказаните в настоящото производство неимуществени вреди, които е понесла ищцата в резултат на трудовата злополука - за претърпяното от нея временно увреждане на здравето , довело до трайно затруднение на движението на десния горен крайник по смисъла на чл. 129 НК , обезщетението следва да бъде определено в размер на 5000,00 лв. От друга страна съдът взема предвид , че претърпяната от ищцата травма от притискането на пръстите, нараняване на сухожилия, счупване на фаланги и травматични увреждания на нокътни легла на двата пръста на дясната ръка - е с кратки по продължителност болезнени усещания , които според неоспореното заключение на експерта следва да са отшумели напълно след прилагане на медикаментозна терапия и обездвижването на фрактурите. Освен това вещото лице дава заключение , че след провеждане на невротрофична терапия, тръпненето в областта на двата пръста следва да отшуми до 6 месеца – т.е. до 10 месеца след травмата. Трайни последици за здравословното състояние на ищцата , няма и не се очакват за в бъдеще. Козметични проблеми след извършените хирургични манипулации също няма. Тези вреди са в пряка причинно- следствена връзка с увреждането , поради което и при липсата на доказателства за претърпени от ищцата неимуществени вреди в по-голям размер , съдът приема за недоказана претенцията на ищцата за репариране на такива вреди над посочения по-горе размер. Неподкрепената с доказателства част от исковата претенция следва да бъде отхвърлена като неоснователна. Като акцесорна следва да бъде уважена претенцията за присъждане на законната лихва върху главницата , считано от датата на увреждането– 06.08.2021 г. до окончателното изплащане.

По отношение на размера на претенцията и развития от защита на ответника довод , че при злополуката има съпричиняване от страна на ищцата, съдът приема следното. Съгласно разпоредбата на чл.201 ал.1 и 2 от КТ - както за да отпадне отговорността на предприятието изцяло, така и за намаляване на същата , следва да се установи вина на работника за настъпилата с него злополука – под формата на „умисъл” или „груба небрежност „. При съвкупния анализ на събраните в настоящото производство доказателства не би могъл да се направи извода , че пострадалата е причинила умишлено увреждането, при някоя от двете форми на умисъл – искала или допускала да бъде увредена – пряк или евентуален умисъл.

Освен това съдът счита , че не са налице предпоставките за намаляване на следващото се обезщетение, поради проявена от работничката „ груба небрежност „. Груба ще е небрежността , когато работникът е съзнавал / предвиждал / настъпването на вредоносните последици - увреждането на здравето , но е мислил да ги предотврати. Ако не е налице груба небрежност , а обикновена такава , тогава предприятието ще отговаря изцяло, без каквото и да било намаление на отговорността. Не е доказано по настоящото дело наличието на такова субективно отношение на пострадалата към нейните действия , допринасящи за настъпване на вредоносния резултат – т.е не се установява по време на

злополуката пострадалата работничка да е съзнавала / предвиждала / настъпването на вредоносните последици - увреждането на здравето , но да е мислила да ги предотврати.

Показанията на разпитаните по делото свидетели са противоречиви относно факта, дали ищцата е била инструктиран за правилата на безопасност при работа с машината ,след връщането и от продължителен отпуск за отглеждане на малко дете , но след анализ на тези показания, както и след като взе предвид заключението на СГЕ съдът приема за установено, че ищцата е била допуснат до работа , без да и е направен такъв инструктаж , който безспорно е бил необходим, тъй като ищцата не е имала достатъчно време след продължителното си отсъствие , да възстанови професионалния си опит за опериране с такава машина.

Съдът приема за установено освен това , че работодателят не е осигурил на ищцата провеждане на обучение за придобиване на знания и умения за работа в обсега на тази машина , а е възложил това на работничката , която преди това е работела като титуляр на тази машина. Ищцата на място е положила усилия за качествено и бързо изпълнение на възложените ѝ трудови функции , но е допуснала пропуск , наличието на който обаче изключва обосноваването на извод за проявена от нея „груба небрежност „.

Не всяко нарушение на правилата за безопасност на труда мотивира приложението на чл.201 ал.2 от КТ , а само такова съчетано с подчертано субективно отношение на пострадалия, довело до осъществяване на грубата небрежност от негова страна като елемент от неговото виновно действие / Р. № 1429/10.11.1993 г. по гр.д. № 86/93 г. на IV г.о./. Събраните по делото гласни и писмени доказателства по категоричен начин доказват , че при злополуката пострадалата, макар да е могла и даже да е била длъжна да предвиди вредоносният резултат , но по никакъв начин не е съзнавала , че със своите действия би допринесла за неговото настъпване. Това обаче не може да се отчита, като груба небрежност по смисъла на КТ, а обикновена небрежност, която не е основание за намаляване на дължимото обезщетение / Р. 1202/ 17.07.1995 г. по гр.д. № 3522/ 94 г. IV г.о. /

Основателно е възражението на ответника, че от дължимото обезщетение следва да се приспадне изплатеното на ищцата застрахователно обезщетение в размер на 325,00 лв., в какъвто смисъл е и трайната и непротиворечива съдебна практика. След това прихващане , дължимата на ищцата сума като обезщетение от работодателя по предявения иск по чл. 200 КТ следва да бъде в размер на 4675,00 лв. , ведно със законна лихва считано от датата на увреждането.

При определяне размера на обезщетението за неимуществени вреди е ирелевантно обстоятелството дали ищцата е получавала социални помощи или обезщетения от общественото осигуряване, тъй като те обезщетяват загубен доход, но не репарират причинени неимуществени вреди. В този смисъл полученото обезщетение по общественото осигуряване, за периода на временна нетрудоспособност от трудовата злополука, не следва да се приспадне от определения размер на обезщетението по чл. 200, ал. 1 КТ. Обезщетението за неимуществени вреди не компенсира загуба на трудово възнаграждение.

То компенсира причинените болки и страдания чрез предоставяне на други блага. Обезщетението за неимуществените вреди няма връзка с обезщетението/пенсията по общественото осигуряване, компенсиращо загубата на трудовото възнаграждение. Последните вреди са с имуществен характер. Така получаването на двете обезщетения- за неимуществени вреди по чл. 200 от КТ и обезщетението/пенсията от общественото осигуряване, компенсиращо загубата на трудовото възнаграждение, не е двойно плащане и не води до неоснователно обогатяване. На настоящия съдебен състав е известна формиралата се по този въпрос противоречива съдебна практика, която е дала основание с определение № 50049/ 07.03.2023 г. по гр.д. № 2618/2022 г. на IV Г.О. на ВКС да бъде направено предложение до ОСГК на ВКС да постанови тълкувателно решение по спорния материален въпрос, но до преодоляване на това противоречие по предвидения в закона ред , съдът възприема посоченото по-горе решение.

При така възприето съдът приема, че от определеното обезщетение за неимуществени вреди не следва да се приспадат сумите, получени от ищцата от държавното обществено осигуряване. /В този смисъл Решение № 54/23.04.2019г. по гр.д. №3649/2018г. на ВКС, III-то Г.О., Решение № 413 от 19.03.2013 г. по гр.д. № 334/2012г. на ВКС, III-то Г.О. , Решение № 43/08.02.2013 г. по гр.д. № 174/2012 г. на IV Г.О. на ВКС Решение № 741/30.12.2010г. по гр.д. № 143/2010г. на ВКС, III-то Г.О. по реда на чл. 290 от ГПК/.

С оглед на изхода от делото, ответникът следва да бъде осъден на заплати следващата се държавна такса в размер на 187,00 лв. , да заплати по сметка на ПзРС разноски за вещо лице в размер на 62,50 лв., както и да заплати на ищцата сторените по делото съдебно- деловодни разноски за адвокатски хонорар в размер на 187,50 лв. Съобразно отхвърлената част от исковите претенции ищцата ще следва да заплати на ответника сторените по делото разноски в размер на 1310,00 лв.

Водим от изложеното, Пазарджишкият районен съд :

РЕШИ:

ОСЪЖДА „М „, ЕООД ЕК * , със седалище и адрес на управление : гр. Пазарджик, ул. „Г* , представлявано от управителя Л. М. И. да заплати на П. Н. П. ЕГН *****, от гр. Пазарджик, ул. „К* , представлявана от адв. И. Н. Ц. от АК- Пазарджик , със съдебен адрес : гр. Пазарджик , ул. „Х*, чрез адвокат И. Ц. на основание чл.200 от КТ, обезщетение за претърпените от нея неимуществени вреди в размер на 4675,00 лв. за причинено разстройство на здравето- конквасация (смачкване) на II и III пръст на дясната ръка, частична лезия с дефект на сухожилията на II и III пръст, нараняване на нокътните ложи на II и III пръст, фрактура на върха на дисталната фаланга на III пръст на дясната ръка, в резултат на трудова злополука на 06.08.2021 г. , ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на увреждането – 06.08.2021 г. до окончателното му изплащане, както и сторените в настоящото производство съдебно- деловодни разноски в

размер на 187,50 лв., като **ОТХВЪРЛЯ** претенцията над размера от 4675,00 лв. до претендирания размер от 15000,00 лв. като неоснователна.

ОСЪЖДА „М „ ЕООД ЕК * , със седалище и адрес на управление : гр. Пазарджик, ул. „Г* , представлявано от управителя Л. М. И. да заплати следващата се държавна такса в размер на 187,00 лв., като и да заплати по сметка на ПЗРС разноси за вещо лице в размер на 62,50 лв.,

ОСЪЖДА П. Н. П. ЕГН *****, от гр. Пазарджик, ул. „К* , представлявана от адв. И. Н. Ц. от АК- Пазарджик , със съдебен адрес : гр. Пазарджик , ул. „Х* , да заплати на „М „ ЕООД ЕК * , със седалище и адрес на управление : гр. Пазарджик, ул. „Г* , представлявано от управителя Л. М. И. сторените по делото разноси съобразно отхвърлената част от претенцията в размер на 1310,00 лв.

Решението подлежи на обжалване пред Пазарджишки окръжен съд в двуседмичен срок от получаване на съобщението от страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____